

РЕШЕНИЕ

№ 7396

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Елеонора Попова

Атанас Николов

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9384** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на "Н. Л. КАПИТАЛ"[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], подадена от адв. Н. Й., срещу Решение № 20159940/20.07.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ри състав по НАХД № 4776/2021г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-166/11/03.2021г., издадено от заместник – председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на касатора на основание чл.221, ал.8, т.2, предл. първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 лева за нарушение на чл.115, ал.1, изр. второ от ЗППЦК, вр. с § 45, т.1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, в нарушение на материалния закон, както и че наложеното с него наказание е явно несправедливо. Счита, че не са били обсъдени доводите на дружеството, че процедурата по привличането му към административно-наказателна отговорност била

проведена чисто формално, при допускане на редица процесуални нарушения, които в съвкупност са довели до недопустимо ограничаване на правото на защита. За неправилни намира изводите на СРС, че в административно-наказателното производство надлежно били установени и доказани всички елементи от фактическия състав на нарушението по чл. 115, ал. 1, изр. второ ЗППЦК. Излага подробно и мотивирано съждение, претендиращо приложение на чл.28 от ЗАНН. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено и Наказателното постановление, издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ Управление "Надзор на инвестиционната дейност".

В проведеното съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв.Й., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на съдебно-деловодни разноски, за които прилага списък.

Ответникът - КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР, редовно призован, се представлява от юрк.И. Г., която оспорва жалбата. Поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност на касационната жалба, и предлага решението на СРС да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х-и касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № Р-10-166/11/03.2021г., издадено от заместник – председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на [фирма], на основание чл.221, ал.8, т.2, предл. първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 лева за нарушение на чл.115, ал.1, изр. второ от ЗППЦК, вр. с § 45, т.1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение.

С процесния съдебен акт е потвърдено НП № Р-10-166/11/03.2021г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН, въз основа на редовно съставен АУАН. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП са описани нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства съставът на СРС е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение на чл.115, ал.1, изр. второ от ЗППЦК, вр. с § 45, т.1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност. Приел е също, че не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като е изложил подробни съждения за това.

Тези изводи се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 115, ал. 1 ЗППЦК Общото събрание на публичното дружество се провежда по неговото седалище. Редовното общо събрание се провежда до края на първото полугодие след приключване на отчетната година, т.е до 30.06 на съответната година. Със Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (Загл. доп. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.), обн., ДВ, бр. 28 от 24.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г., считано от 13.03.2020 г. е въведено извънредно положение в Р България. Съгласно § 45, През 2020 г.: 1. (изм. - ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 09.04.2020 г.) сроковете по чл. 77з, ал. 1, т. 5, сроковете по чл. 100б, ал. 8, чл. 100е, ал. 1, т. 2, чл. 100о, ал. 1 и 2, чл. 100о¹, ал. 1 и 2, чл. 115, ал. 1 и чл. 139, ал. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа се удължават до 30 септември 2020 г. В конкретния случай, срокът за провеждане на общото събрание е удължен до 30 септември. При тази правна рамка, настоящия състав намира, че след преценка на писмените и гласни доказателства в съвкупност и поотделно във връзка с изложените факти за извършено административно нарушение по чл. 115, ал. 1, изр.2 от ЗППЦК в НП, районният съд е направил задълбочен и съобразен с материалния закон анализ на относимите за казуса доказателства. Нарушението, за което е санкционирано дружеството, се изразява в непровеждане на РГОСА в предвидения от закона срок - до 30.09.2020г., и доколкото не се представиха доказателства оборващи това установяване, следва че издаденото НП №Р-10-166/11.03.2020г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор е законосъобразно. След като се касае за форма на изпълнителното деяние- бездействие, то в деня, следващ изтичането на определения срок /30.09.2020г./ - 01.10.2020г. дружеството е изпаднало в забава и е извършило административното нарушение.

При вярно установените от районния съд факти, настоящият състав приема, че в хода на процеса не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му. И в АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение, съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване, съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено.

Неоснователен е довода на касатора за наличие на хипотезата за освобождаване от административнонаказателна отговорност по смисъла на чл. 28, б. "а" от ЗАНН, за квалифициране на деянието като маловажен случай. Нарушението по чл.115, ал.1, изр. второ от ЗППЦК, вр. с § 45, т.1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение е формално и признаците на състава му не включват

настъпването на определен вредоносен резултат. Налице е деяние на така нареченото "просто извършване", при което с факта на установяването му законодателят презумира настъпването на неблагоприятни за установения обществен ред правни последици, достатъчно значими по презумпция на закона, за да подлежат на санкциониране с предвидената в правната норма административнонаказателна санкция. Обществената опасност не може да бъде определена като по-ниска в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая е нарушена норма от публичен ред, регламентираща обществени отношения във финансовата сфера, характеризиращи се с динамика и висока степен на риск за акционерите. Преценката на административнонаказващия орган, не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност. В този смисъл деянието не представлява маловажен случай и за него законосъобразно е наложено административното наказание.

Размерът на наложената санкция е в законово-определения минимум, поради което не може да бъде редуцирана.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложеното, касационната инстанция счита, че съдебното решение е правилно. Не са налице касационните основания за отмяна по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, поради което съдебният акт на въззивния съд ще бъде оставен в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд, С. - град, X-ти Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20159940/20.07.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-и състав по НАХД № 4776/2021г.

ОСЪЖДА "Н. Л. КАПИТАЛ"[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] да заплати на Комисия за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.